

گفت‌وگو «جوان» با پرافتخارترین ورزشکار کاروان فرزندان ایران در پارا آسیایی هانگژو

ملیحه صفایی: ۴ طلا حاصل ۳۷ ساعت کارزار فکری بود

اشتباه کردم و با حریف مساوی شدیم. خیلی حالم بد بود. استاد پریدر می گفت دعا کن تا میز داوران معجزه‌های رخ دهد و برنده باشی. من دیگر چیزی نمی‌فهمیدم اما پای میز داوران که رسیدیم، فهمیدم من برنده هستم، چون وقتی مساوی می‌شویم، جمع امتیاز حریفان نیز برای ما لحاظ می‌شود و من چون با حریفان سخت‌تری مسابقه داده بودم، جمع امتیاز حریفان من ۲۸ بود، جمع امتیاز حریفان بازنکن ۲۵ بود و همین باعث شد کار تمام شود و به خوش‌رنگ‌ترین مسابقات انفرادی دست یابم، درست مثل نتیجه‌ای که در تیمی گرفته بودیم؛ نتیجه‌ای که حاصل ۳۷ ساعت جنگ فکری بود.

ملیحه صفایی خودش را ثابت کرده است، حالا در این شرایط از مسئولان برای ادامه این مسیر چه خواهش‌های دارید؟
از مسئولان می‌خواهم هر چه سریع‌تر پاداش‌ها را بدهند. پاداش‌های ما آنقدر قمش درشت نیست که دولت را به دردسر بیندازد اما چه خوب است که هر چه سریع‌تر پرداخت شود. از مسئولان شهرداری می‌خواهم شرایطی فراهم کنند که بتوانم به شطرنج بپردازم. قبل از کرونا همه فرهنگسراها را داشتم اما بعد از آن همه چیز به سر خط برگشت و باید دوباره کلی مسیر اداری طی شود که من واقعاً فرصت‌ها را ندارم و ناچارم به چند شاگرد خصوصی بسنده کنم. از استانداری می‌خواهم زمین‌ساز را اختیارم بگذارد که بالای آن خانه و پایین را به آموزشگاهی برای شطرنج تبدیل کنم. من کار نمی‌خواهم، خود می‌توانم این موفقیت‌ها نیز جالب توجه بود. در تورنمنت‌ها من با خانواده‌ام قطع ارتباط هستم اما قبل از دور هفتم در اتاقم داشتم به مادرم پیام می‌دادم برای دور آخر دعا کند که یکی از هم‌تیمی‌هایم آمد و گفت طلای من و تیمی‌مان مسجل شده است، هنوز بازی باقی باقی مانده بود و نمی‌توانستم باور کنم اما بعد دیدم استاد پریدر به رسانه‌ها اطلاع داده است. روی سکو که رفتم نمی‌فهمیدم کدام تیم‌ها دوم و سوم شده‌اند. حس عجیبی بود. همینطور برای روز پایانی وقتی خانم پریدر گفتند که با طلای شطرنج، ایران می‌تواند نایب قهرمان شود، گفتم خیلی خسته‌ام. راز زاده که برد، خیالم بابت تیمی راحت شد و گفتم اول تیمی، بعد انفرادی، اما ادا لم می‌خواست با اقتدار اول شوم، خصوصاً که حین مسابقه با هند شنیدم میز ۲ مساوی کردند اما یک لحظه به دلیل فشاری که روی من بود، نتوانم به آنچه در جاکارتا دنبالش بودم، دست یابم و با خود عهد بستم که در هانگژو نقره‌های خود را به طلا تبدیل کنم و برای آن واقعاً سخت‌ترین می‌کردم.

اما تصورش را می‌کردید که موفق به کسب چهار طلا شوید؟
خب واقعیتش را بخواید، من اما در تصویرسازی‌های ذهنی که انجام می‌دادم، با خود می‌گفتم چه ایرادی دارد، تصور کن که چهار مرتبه برچم شکورت را بالا می‌بری. این یک تصویرسازی است و چیزی را که از دست نمی‌دهی و خوشحالم که این اتفاق رخ داد و توانستم برچم پرافتخار کشورم را چهار مرتبه در هانگژو به اهتزاز در آورم.

اما کسب عنوان برترین و پرافتخارترین ورزشکار کاروان فرزندان ایران کار ساده‌ای نبود؟
بی‌شک همین‌طور است. تنها استاد پریدر و هم‌اتاقی‌هایم می‌دانند که من چه شرایطی را در

از عدم اعزام به مسابقات جهانی صربستان دل‌سرد شدم. گفتم چطور ممکن است که من این همه تلاش کنم اما نتیجه‌ای دربر نداشته باشم، خصوصاً که در صربستان و بیرمنگام خیلی شانس کسب مدال داشتم، به همین دلیل تصمیم به کنار گذاشتن شطرنج داشتم اما در نهایت شیمان شدم و تصمیم گرفتم باز هم برای کسب مدال و افتخار آفرینی برای کشور عزیزم تلاش کنم تا اینکه سال ۱۳۸۹ بعد از حضور در کلاس B1 به مسابقات آنتالیا اعزام شدم.

اما بی‌تردید اوج درخشش ملیحه صفایی در بازی‌های پارا آسیایی هانگژو بود.
بله اما برای رسیدن به این موفقیت باید به جاکارتا برگردیم؛ رقابت‌هایی که برای من اصلاً خوب نبود، چون برای کسب خوش‌رنگ‌ترین مدال رفته بودم اما اتفاقات باعث شد با سه نقره به کشور برگردم. بازی روی یک صفحه، عدم تنظیم ساعت بیولوژیکی بدنم برای خواب مناسب و اتفاقاتی از این دست باعث شد،

گفت‌وگو «جوان» با شناگری که عشق مدال است

ضیغمی نژاد: مدال پارالمپیک حمایت ویژه می‌خواهد

رقابت و رقافت با شاهین ایزدیار نکته‌ای است که ورزشکاران طلایی ایران به آن اشاره داشت: «شاهین رقیب ایرانی‌ام بود. خوشبختانه شاهین هم در این بازی‌ها توانست رکوردهای خوبی را ثبت کند و از عملکردش راضی بود. مدت زیادی است که کنار هم کار می‌کنیم. خیلی خوب بود که در این مدت کنار هم تمرینات را پشت‌سر می‌گذاریم. این مسئله باعث پیشرفت هر دوی ما می‌شد. خدا را شکر هر دو نفرمان بهترین نتیجه را گرفتیم. در عین رقافت، رقابت لذت‌بخشی داشتیم، هم رقیب بودیم و هم رفیق».

نتیجه را کسب کنیم. خدا را شکر در این کار موفق بودم و با پشت سر گذاشتن همه رقبا به خواسته‌ام رسیدم. اختلاف ایران و ژاپن برای کسب مقام دومی آسیا بر سر دو مدال بود و خوشبختانه با تلاش همه ورزشکاران توانستیم به این مهم دست پیدا کنیم».

این بازی‌ها شرایط خاص خودش را داشت و رقابت تنگاتنگی با ژاپن و چین در رشته شنا داشتیم. با وجود این باز هم تلاش خودم را کردم تا بهترین نتیجه را کسب کنم. خدا را شکر در این کار موفق بودم و با پشت‌سر گذاشتن همه رقبا به خواسته‌ام رسیدم

شیوا نوروزی درخشش در بازی‌های پارا آسیایی هدفی بود که تمامی ورزشکاران اعزامی به این رویداد برای رسیدن به آن از جان و دل ماهیه گذاشتند. به رغم شرایط خاص جسمانی، ترک تک مدال آوران «کاروان ایران» برای ارتقای جایگاه ورزششان در بازی‌های هانگژو نقش مهمی را ایفا کردند. در این بین برخی‌ها یک تنه به اندازه چند نفر مدال درو کردند و قدرت خود را بر رخ برنگانه کشیدند.

سینا ضیغمی نژاد همان شناگری است که با مهارت بالا و انگیزه مثال‌زدنی اش سه طلا و یک نقره به دست آورد تا همه در آسیا به‌عنوان رقیب او نمی‌شوند. این جوان کرمانی وقتی در کودکی شنا را آغاز کرد با حمایت خانواده پله‌های ترقی را ایستاد و به قله آسیا رسید. قهرمان بازی‌های پارا آسیایی هانگژو در گفت‌وگو با «جوان» از علاقه خاصش به شنا گفت: «ز هشت‌سالگی به شنا علاقه‌نشان دادم و کم‌کم مراحل پیشرفت را طی کردم. بعد از آن به مسابقات استان کرمان و به تیم ملی رسیدم. در این مسیر پدر و مادر و دایی‌هایم بسیار از من حمایت کردند تا به قله‌های افتخار برسم. از سن ۱۲ سالگی ورزش حرفه‌ای را شروع کردم و طی چهار سال اخیر زیر نظر دکتر علیرضا ایزدی، سرمربی تیم ملی پاراشنا، محسن پژووش و سیدمحمد حسینی تمرینات و تلاش را ادامه دادم و در هانگژو تلاش‌های این عزیزان به ثمر نشست».

تاکید سرمربی تیم ملی والیبال نشسته بر حل اساسی مشکل پاداش‌ها در گفت‌وگو با «جوان»

رضایی: دومی پارالمپیک برای ما شکست است

برای همه است. وقتی سرود ملی نواخته می‌شود، دیگر فرقی بین رشته‌ها وجود ندارد. همه باید جلو بیایند و دین‌شان را ادا کنند. باشگاه مس کرمان حضور فعالی در والیبال نشسته دارد و این تیم به مسابقات جام‌باشگاه‌های جهان در مصر اعزام شده است. امیدواریم باشگاه‌ها استقبال بیشتری از والیبال نشسته کنند. «صعود یک پله‌ای کاروان ورزش کشورمان در بازی‌های پارا آسیایی حاصل تلاش‌های ورزشکاران، مربیان و مدیران بود و از هم اکنون باید برای حفظ آن در دوره بعدی برنامه‌ریزی کرد. این همان نکته‌ای است که رضایی در پایان

برای همه است. وقتی سرود ملی نواخته می‌شود، دیگر فرقی بین رشته‌ها وجود ندارد. همه باید جلو بیایند و دین‌شان را ادا کنند. باشگاه مس کرمان حضور فعالی در والیبال نشسته دارد و این تیم به مسابقات جام‌باشگاه‌های جهان در مصر اعزام شده است. امیدواریم باشگاه‌ها استقبال بیشتری از والیبال نشسته کنند. «صعود یک پله‌ای کاروان ورزش کشورمان در بازی‌های پارا آسیایی حاصل تلاش‌های ورزشکاران، مربیان و مدیران بود و از هم اکنون باید برای حفظ آن در دوره بعدی برنامه‌ریزی کرد. این همان نکته‌ای است که رضایی در پایان

صحت‌هایش اشاره داشت و تأکید کرد سه سال باقی مانده تا بازی‌های ناگوا به سرعت سپری خواهد شد: «باید کار کنیم. روی کاغذ حفظ مقام دومی راحت است ولی کار به این سادگی نیست. دومین‌حال باید به فکر معیشت ورزشکاران و مربیان، برگزاری اردوها و تمرینات باشیم. امیدواریم کمیته ملی پارالمپیک هم مدیریت خوبی در این راه داشته باشد. فقط سه سال برای بازی‌های ۲۰۲۶ ناگوا زمان داریم و فراموش نکنیم که بازی‌های تالان ما هم تبلیغ زیادی برای جذب اسپانسرها نکرديم. فوتبال یک رشته اقتصادی است و با همه رشته‌ها تفاوت دارد، ولی بحث افتخار ملی

صحت‌هایش اشاره داشت و تأکید کرد سه سال باقی مانده تا بازی‌های ناگوا به سرعت سپری خواهد شد: «باید کار کنیم. روی کاغذ حفظ مقام دومی راحت است ولی کار به این سادگی نیست. دومین‌حال باید به فکر معیشت ورزشکاران و مربیان، برگزاری اردوها و تمرینات باشیم. امیدواریم کمیته ملی پارالمپیک هم مدیریت خوبی در این راه داشته باشد. فقط سه سال برای بازی‌های ۲۰۲۶ ناگوا زمان داریم و فراموش نکنیم که بازی‌های تالان ما هم تبلیغ زیادی برای جذب اسپانسرها نکرديم. فوتبال یک رشته اقتصادی است و با همه رشته‌ها تفاوت دارد، ولی بحث افتخار ملی

اشرف رامین چهارمین قهرمانی تیم ملی والیبال نشسته کشورمان در هانگژو موفقیتی بود که همه انتظارش را می‌کشیدیم. از ابتدا طلای این رشته در هانگژو را برای تیم ایران کنار گذاشته بودند. نزد یک چهار دهه است که والیبال نشسته ما نه در آسیا رقیب دارد و نه در جهان. چهارمین متوالی این رشته در بازی‌های پارا آسیایی انتظارات را برای پارالمپیک پاریس هم بالا برده است.

هادی رضایی، سرمربی کهنه‌کار تیم ملی در گفت‌وگویش با «جوان» با وجود تعیض‌ها و بی‌مهری‌ها به ورزش جانبازان و توان‌یابان، از مسئولان خواست فکری اساسی به حال مدال آوران این حوزه کنند: «دومی در بازی‌های پارا آسیایی امیدوار کننده و شادی‌بخش بود و بهتر است فعلاً از اتفاقات مثبت این موفقیت صحبت کنیم. در دوره اول بازی‌های پارا آسیایی کشورمان چهارم شد و در دوره بعدی مقام سوم را کسب کردیم، به همین خاطر در ذهنی آسیایی برای‌مان اهمیت زیادی داشت. از طرفی تیم ملی والیبال نشسته هم تنها با ۰-۷۰، عدد صفر تاونش به هانگژو رفته بود، ولی باز هم مقتدرانه قهرمان شدیم و این چهارمین قهرمانی متوالی والیبال نشسته ایران در این بازی‌ها بود، حتی یک سبت را هم به حریفان واگذار نکردیم. پاداش قطعاً پرداخت می‌شوند و امیدواریم مشکلات بودجه‌ای آن مرتفع شود. این مسئله به کمیته ملی پارالمپیک بر نمی‌گردد بلکه مربوط به شرایط اقتصادی کشور است. به نظر باید فکری اساسی در این خصوص شود تا ورزشکاران جانباز، توان‌یاب و نابینا نیز همانند ورزشکاران آسیایی جوایز مصوب را دریافت کنند. این مسئله باید مدیریت شود».

سرمربی تیم ملی والیبال نشسته ضمن اشاره به انتظار بحق مردم از این رشته، ابراز امیدواری کرد اسپانسرهای پیش از والیبال نشسته حمایت کنند: «بزرگ‌ترین رویداد ورزشی که هر چهار سال یکبار بر گزار می‌شود، شهرپورماه سال آینده